

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15

261—Γραφεῖον ἐδ. Ἐρμού—264

Δὲν ἐνόω, ἔλεγε ποτέ τις τῶν παρ' ἡμῖν λογίων, πῶθεν ἡ δύναμις ἡ συντηροῦσα τὴν δημοκρατίαν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, καθότι ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ταύτῃ οὐχὶ μόνον ὁ ἡμεδαπὸς ἐνήλιξ, ἀλλὰ καὶ ὁ ἄλλοδαπὸς ὁ λαλῶν ξένην γλῶσσαν καὶ πρεσβεύων ἀλλότριον θρησκεύμα, μετὰ πενταετῆ διαμονὴν χαίρει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι, ἐξ οὗ αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι αὐταὶ κατήντησαν παγκόσμιός τις καταβάθρα ἐν ἣ συσσωρεύονται αἱ ῥυπαρότητες πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ ὅμως ἡ δημοκρατία αὕτη οὐχὶ μόνον ἵσταται ἀλλὰ καὶ ὀσημέραι κραταιοῦται.

Τὸ μυστήριον δι' οὗ τὸ πολιτικὸν τοῦτο θαῦμα ἐξηγεῖται εἶναι ἡ διάδοσις τῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν καὶ ἡ ἐλευθέρα κυκλοφορία τοῦ θείου λόγου, ἅτινα ἐμποιοῦσι βαθείαν ἐντύπωσιν ἐπὶ τῆς διανοίας καὶ τῆς καρδίας τῶν πολιτῶν ἐξ αὐτῆς τῆς παιδικῆς αὐτῶν ἡλικίας. Ναι αἱ ἀρχαὶ αἰτινες σήμερον κατὰ τοσοῦτον περιφρονοῦνται παρ' ἡμῖν εἶναι ἡ δύναμις ἧτις συννεοῖ ἅπαντα εἰς μίαν ἠθικὴν καὶ σωτήριον πολιτικὴν δύναμιν. Οὐ μόνον αἱ ἄνδρες ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες θεωροῦσαι ὡς χριστιανικὸν ἔργον τὴν ἐθνικὴν προαγωγὴν, ἀσχολοῦνται πρὸς μόρφωσιν τῶν ἐξωτερικῶν στοιχείων διδίδουσαι μεταξὺ αὐτῶν τὰς ἰδίας πεποηθῆσεις καὶ ἀρχάς. Τοῦτο ὅμως κατορθοῦσι διὰ πολλῶν κόπων καὶ μεγάλων θυσιῶν. Ἐπίσημοι κυρίαὶ καὶ κύριοι διὰ τῆς συστάσεως σχολείων κυριακῶν καὶ καθημερινῶν ὡς καὶ σχολείων ἐργασίας διὰ τοὺς ἀπόρους παιδας ἀμφοτέρων τῶν φύλων προλαμβάνουσι πολλὰ καὶ μεγάλα κακά. Τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς, διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἀμοιβῆς, διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἠθικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἀναπτύξεως μεταβάλλουσιν εἰς χρηστοὺς πολίτας. Ἐν ἐκάστη φυλακῇ ὑπάρχει ἐργοστάσιον, σχολεῖον, ἐκκλησία καὶ βιβλιοθήκη πρὸς μόρφωσιν τῶν ἐν αὐταῖς κρατομένων. Τὰ ἠθικὰ μέσα ὑποστηρίζονται οὐχὶ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀλλ' ὑπὸ τῶν

πολιτῶν. Ἐκαστος πολίτης αἰσθάνεται ὅτι ἡ συντήρησις τοῦ πολιτεύματος ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου, ἀλλὰ ὅπως τοῦτο γένηται ἀπαιτεῖται θρησκευτικὸν σέβας πρὸς τὸν Νόμον, ὅπερ εἶναι καρπὸς τοῦ πρὸς τὸν Ὑψιστον σεβασμοῦ τῶν ἀνθρώπων.

Παρ' ἡμῖν ὅμως καὶ αὐταὶ αἱ συνταγματικαὶ θεωρίαι δὲν λειτουργοῦσιν ὑπὲρ ταῦ ἐν γένει ἀγαθοῦ τῆς Πολιτείας διότι τὸ πρὸς τοὺς νόμους καὶ πρὸς τὸν Θεὸν σέβας δὲν ὑπάρχει. Οὐδέποτε ἡ διδασκαλία τῶν ἀρχῶν τοῦ χριστιανισμοῦ ἦν τόσον ἀναγκαία ὅσον σήμερον, ναι, ὅσον αὐτὴν ταύτην τὴν Κυριακὴν καθ' ἣν ὁ πολίτης ἐξασκεῖ τὸ ἱερώτερον τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ. Πῶς εἶναι δυνατόν ὁ πολίτης νὰ σεβασθῇ τὴν ψῆφον ὅστις δὲν σέβεται ἑαυτὸν οὐδὲ τὸν Θεόν. Ζητοῦμεν ἀρχὰς πολιτικὰς, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀδύνατον ἄνευ ἀρχῶν θρησκευτικῶν, ἄνευ τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ, ἄνευ τῆς ἀγάπης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰς ἐκεῖνα καὶ μόνον τὰ ἔθνη εἶναι ὁ νόμος σεβαστὸς ὅπου ἡ Ἁγία Γραφή κυκλοφορεῖ ἐλευθέρως καὶ αἱ ἀρχαὶ τοῦ Εὐαγγελίου διδάσκονται εὐπρεπῶς, ἐνῶ ὅπου τὰ δύο ταῦτα παραμελοῦνται ἐπικρατεῖ ἡ παρανομία καὶ ὁ ἐξευτελισμὸς παντὸς ἱεροῦ πράγματος.

Τῇ 20ῇ Σεπτεμβρίου.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΒΕΡΓ

Ὅταν ὁ μέγας τῆς Ἀγγλίας ἱεροκλήρυξ *D.L. Moody* ἠρωτήθη τί ἐχρειάζετο πρὸς διοργανισμὸν καὶ ὑποστήριξιν Ἑταιρίας Νέων Χριστιανῶν, ἀπήντησεν «Εἰς ζωντανὸς ἄνθρωπος». Τοῦτο δίδει ἐπιτυχίαν ἐν πάσῃ ἐπιχειρήσει. Τὸ σύνθημα τοῦ Ἰωάννου Βέσλεϋ ἦτο : «Πάντοτε εἰς αὐτὸ ἐργάζεσθε», τῷ ἀποτέλεσμα δὲ τούτου δηλοῖ ἡ θαυμασία αὐξήσις τῆς Ἐκκλησίας τῶν Μεθοδιστῶν. Οὕτω δὲ ὁ κ. Βέργ, καταλιπὼν ἐντιμὸν θέσιν καὶ τὴν ἀπόλαυσιν πλοῦτος, ἐποίησε νέον κό-

σμον διά τὰ ζῶα διά τῆς ἀφασίωσης αὐτοῦ εἰς τὸ εὐγενές τούτου ἔργον.

Ἐγεννήθη οὗτος ἐν Νέα Ὑόρκη ἐκ Γερμανῶν προγόνων. Ὁ πατήρ του ἦτο πλούσιος ναυπηγός, ὅστις τοσοῦτον ἀπεστρέφεται νὰ ἦναι ὀφειλέτης, ὥστε, κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς ζωῆς του, δὲν ἠδύνατο νὰ ἰσχυρᾶται ἐάν μὴ ὁ υἱὸς του ἠναγκάζετο νὰ ἐκδώσῃ συναλλαγματικὴν εἰς πληρωμὴν τῶν ἰατρῶν διὰ τὰς τελευταίας ὑπηρεσίας των. Ὁ Ἐρρίκος Βέργ λέγει ὅτι ὅ,τι δὴποτε καλὸν εἶχεν ἐν αὐτῷ ὤφειλεν εἰς τὴν μητέρα του, ἥτις ἦτον ἀξιάγαστος γυνὴ καὶ πιστὴ χριστιανή. Διήλθε δώδεκα ἔτη ἐκτὸς τῆς πατρίδος του ταξιδεύων ἐν τε τῇ Εὐρώπῃ καὶ τῇ Ἀσίᾳ. Ἐξηκολούθει τὴν σπουδὴν τῆς φιλολογίας καὶ ἐν προσηκουίᾳ ἡλικίᾳ, γράφων διαφόρους τόμους εἰς πεζὸν καὶ ποιητικὸν λόγον.

Ὅτε διορίσθη Γραμματεὺς τῆς ἐν Πητρούπολει Πρεσβείας τὸ 1862, κατ' ἀρχὰς ἤρξατο νὰ λαμβάνῃ μέρος ὑπὲρ τῶν ἀφῶνων ζώων. Ἐπιστρέψας εἰς τὴν πατρίδα του παρεκίνησεν ἐβδομήκοντα κορυφαίους ἀνδρας τῆς Νέας Ὑόρκης, ἐν οἷς καὶ τὸν Ὁράτιον Γρηῖλ, μέγαν πολυτετὴν καὶ ἀρχισυντάκτην τοῦ Βήματος τῆς Νέας Ὑόρκης, τὸν Ἰωάννην Ἀστὼρ, Α. Στιούαρτ, βαθυπλότους νὰ σχηματίσωσιν ἑταιρίαν πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ζώων ἐκ τῆς σκληρότητος. Ὁ κ. Βέργ ἐπέτυχεν τὴν ψήφισιν νόμων ἐν Ἀλβανίᾳ, τῇ πρωτεύουσῃ τῆς πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης, καὶ ἀμέσως ἐξῆλθεν εἰς τὰς ὁδοὺς ὅπως ἴδῃ τούτους ἐφαρμοζομένους. Τὸ πρῶτον συμβᾶν τὸ ὅποιον ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν του ἦτο ἀχρεῖος τις ἀμαξήλατης ὁ ὅποιος ἐκτύπη τὸν ἵππον του διὰ τῆς ῥάβδου τῆς μαστιγῆς, ὅστις, ἐπειδὴ τῷ ἔκαμε τὴν παρατήρησιν, ὤρμησε νὰ κτυπήσῃ τὸν κ. Βέργ. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν συνέλαβε ἄνθρωπον, ὅστις ἔφερε φορτίον προβάτων μετὰ τὰς κεφαλὰς κρεμαμένας ἐξω τοῦ ἀμαξίου, ὀλίγον δὲ βραδύτερον τὸν πλοίαρχον καὶ ὀλόκληρον τὸ πλήρωμα πλοίου τινος, ὅπερ ἔφερε φορτίον ζωσῶν χελωνῶν ἀνεστραμμένων ἐπὶ τῆς ῥαχέως των.

Ὁ κ. Βέργ ἐνεπαίζετο ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων καὶ ἐγελάτο εἰς τὰς ὁδοὺς, ἀλλ' ἔδωκε τὰ χρήματα αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὡς καὶ τὸν ἴδιον ἑαυτὸν του, καὶ τοι ἡ σύζυγός του πολλακίς τὸν ἐφώναζε ἵστα κακὰ διὰ τὰ ἀπαντῶμενα ἐμπόδια. Ποτιστήρια ἀνηγέρθησαν διὰ τοὺς ἵππους καὶ τοὺς κύνες καὶ ἐμποροὶ ἐφυλακίσθησαν διότι ἀνεμίγνυον μαρμαρίνον κόνιν εἰς τὴν τροφὴν τῶν ἵππων.

Ὅτε ποτὲ δυστυχῆς ἵππος ἔπεσεν εἰς τὴν ὁδὸν καὶ ἐπρόκειτο νὰ φονευθῇ, ὁ κ. Βέργ ἔφερε χόρτον, κριθὴν καὶ ὕδωρ διὰ τὸ λιμῶντον ζῶον, τὸ ὅποιον μετ' ὀλίγας ὥρας ἠδυνήθη νὰ βαδίσῃ. Ἀνεχαίτισε πλείστας συμπλοκάς σκύλων, τοὺς ὁποίους ἐνεθάρρουν χαμπερπεῖς καὶ κακὸτροποὶ ἄνθρωποι, καὶ ἐφυλάκισεν τοὺς φύλακας σταύλων οἵτινες ἔτρεφον τὰς ἀγελάδας των ἐκ σίτου ὅστις εἶχε χρησιμεύσει πρὸς κατασκευὴν ζύθου. Οἱ ζυθοποιοὶ ἤξιον ὅτι ἦτον ὑγιεινὸν καὶ εὐθυνότερον τοῦ χόρτου. Αἱ ἀγελάδες ταχέως ἠσθένησαν,

καὶ οἱ παῖδες οἵτινες ἔπιον τὸ ἠσθηνήμενον γάλα ἀπέθανον. Εἶναι σφοδρὸς ἐναντίον εἰς τὴν Σίβηρ τῆς ἀλώπεκος, ὡς πάντες οἱ ἀγαθοὶ ἄνθρωποι. Διάσκεδασιν συνισταμένην εἰς τὸ νὰ βλέπῃ τις ὄντα φονευόμενα εἶναι πολὺ ταπεινὴ, καὶ ἐλπίζεται ταχέως νὰ παύσῃ ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ἦδη ὀργανώσεις κατὰ τῆς κατὰ τῶν ζώων σκληρότητος ἐσχηματίσθησαν εἰς τριάκοντα τρεῖς Πολιτείας διὰ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ Βέργ. Ἐν τῇ Νέα Ὑόρκη τὸ ἀπελθὸν ἔτος 1000 πρόσωπα κατεδιώχθησαν διὰ σκληρότητα καὶ 2000 περιπτώσεις διωρθώθησαν χωρὶς προσωπικῆς κρατήσεως.

Ὁ κ. Λουδοβίκος Βονάρδ, Γάλλος ὅστις μετέβη εἰς τὴν Ἀμερικὴν πτωχός, ἔδωκεν εἰς τὴν ἑταιρίαν τὴν περιουσίαν του ἐξ 120,000 δολλάρων καὶ ἕτεροι ἔδωκαν γενναίας εἰσφοράς. Ὁ κ. Βέργ ἔπραξε θαυμάσιον ἔργον λαλήσας ἐνώπιον σχολείων καὶ ἐκκλησιῶν, καὶ ὀδηγῶν πάντας τοὺς ἀνθρώπους τῆς Ἀμερικῆς ὅπως ὄσι μαλακώτεροι καὶ εὐγενέστεροι εἰς τὰ ἄφωνα ζῶα. Πᾶς δὲ κακῶς μεταχειριζόμενος τὰ ζῶα εἶναι πολὺ κακὸν θεμέλιον εὐγενοῦς ἀνθρωπότητος.

Ἡ Ἐν Καβούλ

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΕΠΙΘΕΣΙΣ

Ἡ Βαλὰ Χισσάρ, ἡ ἀκρόπολις τοῦ Καβούλ, ἐν ἣ τὸ ἀπαίσιον δράμα τῆς 3ης Σεπτεμβρίου (ν.) ἐτελέσθη, οὗ θύμα ἐγένετο ὁ ταγματάρχης Καβανιάρη, πρεσβευτῆς τῆς Ἀγγλίας, κεῖται εἰς τὴν μεσημβρινοανατολικὴν γωνίαν τῆς πόλεως. Ἐντὸς τοῦ περιβόλου αὐτῆς εἰσὶ τὰ ἀνάκτορα καὶ τὰ οἰκήματα ἔνθα διέτριβεν ἡ ἀγγλικὴ πρεσβεΐα, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ πρεσβευτοῦ, τοῦ γραμματέως, τοῦ ἱατροῦ καὶ τοῦ διοικουμένου ἰθαγενῶν ἀπόσπασμα ἐξ 60 στρατιωτῶν Ἀγγλοῦ λοχαγοῦ. Ἐκ τῶν δύο οἰκιῶν τῆς πρεσβείας ἡ μία εἶναι διώροφος καὶ ἡ δευτέρα τετραώροφος. Ἐν ταύτῃ τὴν πρῶτην τῆς 3ης Σεπτεμβρίου ἦσαν συνηγμένοι ὁ πρεσβευτῆς, σὶρ Λουδοβίκος Καβανιάρη, ὁ βοηθὸς αὐτοῦ κ. Γζένκινς, ὁ λοχαγὸς Χάμιλτων, καὶ περὶ τοὺς 65 Σεπούς. Τὴν πρῶτην τῆς 3ης διάφορα τάγματα συνήχθησαν εἰς τὸ Βάλα Χισσάρ ζητοῦντα τὸν μισθὸν αὐτῶν. Ὁ Ἐμίρης καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ φαίνεται ὅτι ἐπροσπάθησαν νὰ τοὺς καθησυχάσωσιν, ἀλλ' αἱ προσπάθειαι αὐτῶν πρὸς τοῦτο ἦσαν ἀνωφελεῖς. Οἱ στρατιῶται βλέποντες ὅτι δὲν ἐδίδοτο ἡ πληρωμὴ, ἐπανέστησαν, ἐλιθοβόλησαν τοὺς ἀξιωματικούς αὐτῶν καὶ προσέβαλον τὸ Πρεσβεΐον, κατόπιν τῆς κραυγῆς ἐνός στρατιώτου εἰπόντος «ὡς φονεύσωμεν τὸν Πρεσβυτὸν καὶ ἔπειτα τὸν Ἐμίρη». Τότε ἀμέσως τὴν 8ην π. μ. εἰσέβαλον εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Πρεσβεΐου καὶ ἐλιθοβόλησαν τινὰς τῶν ὑπηρετῶν. Οἱ φρουροὶ ἤρχισαν πῦρ χωρὶς διαταγῆς ὅμως τῶν βρεττανῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες ἦσαν ἐντὸς τῆς οἰκίας. Οἱ ἀντάρται τότε ἔτρεξαν διὰ νὰ λάβωσιν ὄπλα καὶ ἐπέστρεψαν μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας, κατὰ τὸ ὅποιον διάστημα οἱ Ἀγγλοὶ ἀξιωματικοὶ ἠδύνατο νὰ φύγωσιν. Ἐπανελ-

θόντες οἱ ἀντάρται ἐπολιόρκισαν τὸ Πρεσβεΐον, καὶ ἕκ τινος ὑψώματος ἐπυροβόλουν κατὰ τῶν ἐκ τῆς φροφῆς πυροβολούντων Ἀγγλων. Οἱ ὑπερασπισταὶ τοῦ πρεσβεΐου κατεσκευάσαν εἰδὸς τι προχώματος καὶ ἐπυροβόλησαν ἐκ τῶν παραθύρων. Ὁ λαὸς ἠνώθη πρὸς τοὺς ἀντάρτας τὴν 10 π. μ. Περὶ τὴν 1 μ. μ. ὁ Καβανιάρη, ὅστις ἦτον εἰς τὸ ἐπὶ τῆς στέγης πρόχωμα ἐπληγώθη ὑπὸ σφαίρας ἐπὶ τοῦ μετώπου. Τότε ὁ γραμματεὺς ἔγραψεν εἰς τὸν Ἐμίρη ζητῶν βοήθειαν οὐδεμίαν δὲ ἔλαβεν ἀπάντησιν. Ὁ Καβανιάρη ἐκοιμήθη μετὰ τὴν πληγῶσιν ἐντὸς τῆς οἰκίας καὶ ἐθεραπεύετο ὑπὸ τοῦ Δρος Κέλλη. Καὶ ἕτερα ἐπιστολὴ ἐστάλη εἰς τὸν Ἐμίρη ἐν ἣ ἐλέγετο ὅτι ὁ Καβανιάρη ἐπληγώθη καὶ ἐζητεῖτο ταχεῖα βοήθεια. Περὶ τὴν 3 μ. μ. ὁ Χάμιλτων ἔστειλε τὸν Ταϊμούρ, ἀγγελιοφόρον τῆς Πρεσβείας μετὰ ἐπιστολὴν ὑπισχυομένην μισθὸν ἐξ μηνῶν. Ἀλλὰ κατὰ τὸν χρόνον ἐκείνον οἱ ἀντάρται ἐφθασαν εἰς τὴν στέγην τοῦ Πρεσβεΐου, καὶ οὐδεμίαν ἀκρόασιν ἔδωκαν εἰς τὴν πρότασιν.

Οἱ ἐν τῷ Πρεσβεΐῳ Ἀγγλοὶ ἀντέταξαν γενναίαν ἀντίστασιν, ἠρωϊκῶς ἀμυνόμενοι, καὶ φονεύσαντες περὶ τοὺς 400 Ἀφγανούς. Τὸ Πρεσβεΐον ἐληλατήθη οὐδὲ εἰς δὲ ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς πρεσβείας ἐσώθη πληρὴ ἐννέα στρατιωτῶν οἵτινες εἶχον ἀποσταλῆ πρὸς ἐκκοπήν χόρτου εἰς τοὺς ἀγρούς. Οἱ Ἐμίρης ἔπεμψεν ἐπιστολὴν εἰς τὸν ἀντιβασιλέα τῶν Ἰνδιῶν ἐκφράζων τὴν βαθεῖαν αὐτοῦ λύπην ἐπὶ τοῖς γενομένοις, ἀλλ' ἐν Ἀγγλίᾳ ἀκόμη δὲν ἐβεβαιώθη ἐάν ὁ Ἐμίρης ἦτον ἀμέτοχος τοῦ κινήματος τὸ ὅποιον οἱ ἀτακτοὶ στρατιῶται τοῦ ἀπανθρώπως διεξήγαγον.

ΑΙΤΙΑΣΤΕΡΟΝ ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

Ἐπιτεθειμένον ἐν τῇ πόλει Detroit τῆς Πολ. τῆς Ἀμερικῆς Michigan, ὠρολόγιον τοῦ τοῖχου, ἔργον τοῦ Φήλικος Μέγερ, μηχανικοῦ, τὸ ὅποιον λέγεται ὅτι ἐπισκιάζει τὴν ἀξίαν καὶ αὐτοῦ τοῦ περιφώμου ὠρολογίου τοῦ Στρασβούργου κατὰ τὸ πολὺ πλοκον καὶ τὸ περίεργον. Ἐχει ὕψος 18 ποδῶν, καὶ περικλείεται ἐντὸς θήκης ἐκ μαύρου καρυοζύλου, ἐντέχως γεγλυμμένου καὶ πεποικιλμένου. Ἡ ἐπιθέτουσα τὴν κορωνίδα μορφή εἶναι ἡ τῆς Ἐλευθερίας, ἐπὶ ἀνακλίντρον ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς τοῦ Βασιγκτῶνος, καθήμενον ἐπὶ μαρμαρίνης ἑδρας. Τὸ ἀνάκλιντρον στηρίζεται διὰ στηλῶν ἐκατέρωθεν. Ἐντὸς γείσων κάτωθι, ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τοῦ ὠρολογίου, ὑπάρχουσι τέσσαρες ἀνθρώπινοι μορφαὶ παριστάσασαι τὴν «Νηπιότητα» τὴν «Νεότητα», τὴν «Ἀνδρικὴν» καὶ τὴν «Πρεσβυτικὴν» ἡλικίαν. Ἐκάστη κρατεῖ κώδωνα ἐν τῇ μιᾷ χειρὶ καὶ σφύραν ἐν τῇ ἑτέρᾳ. Τὰ γείσων βαστάζονται ὑπ' ἀγγέλων κρατούντων λαμπάδας, καὶ ὑπεράνω τοῦ κέντρου εἶναι ἡ μορφή τοῦ Πατρὸς Χρόνου. Κατὰ τὸ τέταρτον τῆς ὥρας, ἡ μορφή τοῦ νηπίου κρούει τὸν μικρὸν κώδωνα τῆς κατὰ τὴν ἡμισίαν, ἡ μορφή τοῦ νέου κρούει τὸν ἡχηρότερον κώδωνα τοῦ κατὰ τὸ τρίτον τέταρτον ὁ ἀνὴρ κρούει τὸν κώδωνα

αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν πλήρη ὥραν ὁ πολιόβριξ. Εἶτα ἡ μορφή τοῦ Χρόνου βαίνει ἐξω καὶ κτυπᾷ τὴν ὥραν, ἐνῶ δύο μικραὶ μορφαὶ διανοίγουσι τὰς θύρας ἐν ταῖς στήλαις ταῖς ἐκατέρωθεν τοῦ Βασιγκτῶνος, καὶ τότε ἐξέρχεται συνοδεία, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν προέδρων τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Καθόσον ἡ συνοδεία προβαίνει, ὁ Βασιγκτῶν ἐγείρεται καὶ χαιρετᾷ ἐκάστην μορφήν διερχομένην, καὶ αὐτὴ ἀντιχαιρετᾷ αὐτόν. Προχωροῦσι καὶ εἰσέρχονται διὰ τῆς εἰς τὴν ἑτέραν πλευρὰν θύρας, ἥτις κλείεται κατόπιν αὐτῶν. Ἡ παράταξις κινεῖται συνοδευομένη ἐκ ποικίλης μουσικῆς παιζομένης ἐν αὐτῷ πῶ ὠρολόγιῳ. Ὁ μηχανισμὸς παρέχει ἐπίσης τὴν ἀκριβῆ κίνησιν τῶν πλανητῶν περὶ τὸν ἥλιον, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ Ἐρμοῦ, ὅστις ποιεῖ τὴν περιστροφὴν τοῦ ἅπαξ ἐν 88 ἡμέραις ἢ Ἀφροδίτη ἐν 221, ὁ Ἄρης ἐν 686, ἡ Ἑστία ἐν 1327, ἡ Ἡρα ἐν 1593, ἡ Διμήτρα ἐν 1681, ὁ Ζεὺς ἐν 4332, ὁ Κρόνος ἐν 29 ἔτεσιν, ὁ Οὐρανὸς ἐν 88. Ἐπειδὴ δὲ αἱ κινήσεις αὗται εἰσὶ λίαν βραδεῖαι ὥστε νὰ παρατηρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ, ὁ ἐφευρέτης προσέθηκε τρόπον δι' οὗ δύναται νὰ ἐπισπεύσῃ τὸν μηχανισμὸν ὅπως δεῖξῃ τὴν κίνησιν αὐτοῦ εἰς τὸ κοινόν. Ἐπάρχουσι πρὸς τούτοις δίσκοι οἵτινες δεικνύουσι τὴν ὥραν, τὸ λεπτόν καὶ τὸ δευτερόλεπτον τῆς Detroit, τῆς Βασιγκτῶνος, τῆς Νέας Ὑόρκης, τοῦ Ἀγ. Φραγκίσκου, τοῦ Λονδίνου, τῶν Παρισίων, τοῦ Βερολίνου, τῆς Βιέννης, τῆς Πητρούπολεως, τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Καΐρου, τοῦ Πεκίνου καὶ τοῦ Μελβούρνου. Τὸ ὠρολόγιον δεικνύει ἐπίσης τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος καὶ τὸν μῆνα ἐν Detroit, τὸν μῆνα καὶ τὴν ὥραν τοῦ ἔτους καὶ τὰς φάσεις τῆς σελήνης. Λέγεται ὅτι ὁ Μέγερ εἰργάσθη ἐπὶ τοῦ ὠρολογίου τούτου δέκα σχεδὸν ἔτη, καὶ κατὰ τὰ τελευταῖα τέσσαρα ἔτη ἀφιέρωσεν ὀλόκληρον τὸν χρόνον τοῦ ἐπ' αὐτοῦ.

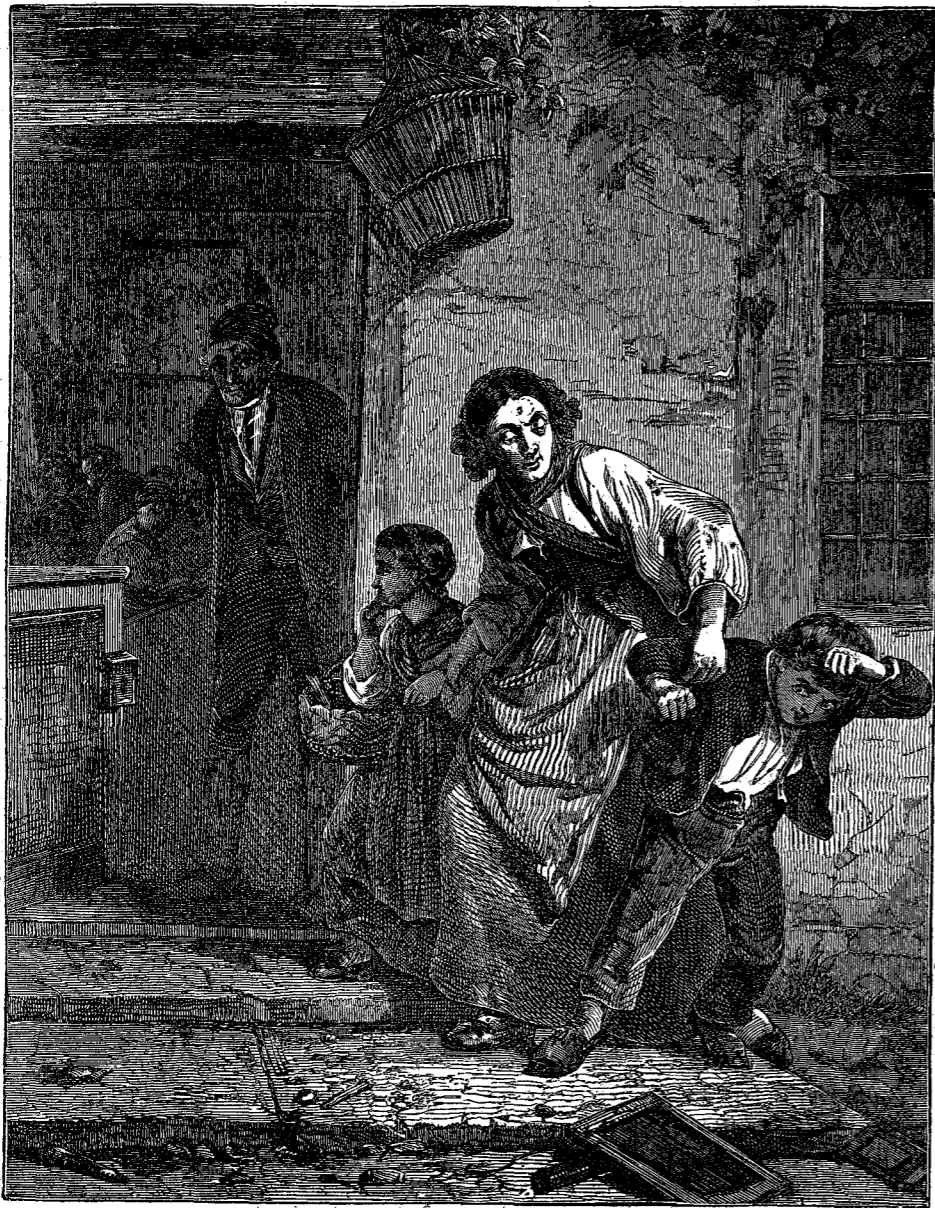
ΑΜΑΡΤΙΑΙ ΓΟΝΕΩΝ ΠΑΙΔΕΥΟΥΣΙ ΤΕΚΝΑ

Κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1877 τὸ Τουρκεστάν περιήλθεν πάλιν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Σινῶν καὶ τέσσαρες υἱοί, δύο ἔγγονοι, δύο ἐγγόναι καὶ τέσσαρες σύζυγοι τοῦ Γιακούβ Βέγ, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τῆς Σινικῆς αὐτοκρατορικῆς ἐξουσίας, συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι. Τινὲς τούτων ἐφονεύθησαν καὶ ἄλλοι ἀπεβίωσαν, ἀλλὰ ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ διαμένουσιν ἐν ταῖς φυλακαῖς τοῦ Λάντσαν-Φου τέσσαρες ἐξ αὐτῶν, οἵτινες καίτοι ἐν ἡλικίᾳ ἀπὸ 14 ἕως 6 ἐτῶν ὑπεβλήθησαν εἰς ἀνάκρισιν καὶ ἐδικάσθησαν καταδικασθέντες, διότι μόνον ἦσαν ἀπόγονοι τοῦ κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ Οὐρανίου Κράτους ἐπαναστάσαντος. Ἰδοὺ δὲ καὶ ἡ αἴσχος ποιούσα ἀπόφασις, τὴν ὁποίαν μετεβίβασεν ὁ Γενικὸς Διοικητῆς τοῦ Κάν Σου, εἰς τὸν αὐτοκράτορα:

«Ὁ Γιακούβ Βέγ ἦτο ἀντάρτης τις ἐκ Κοκάνδης, ὅστις τὸ 1864, σὺν τῷ ἀντάρτῃ Βέγγ Κούλη, ἐνωθέντες μετὰ τῶν μωαμεθανῶν ἀνταρτῶν, καὶ διεληθόντες

τά ὄρη, κατέλαβον τὴν Κασγάρην καὶ βαθμῶν ἐξουσίασαν ὀκτὼ μεσημβρινῶν πόλεων, καὶ ἄλλων μερῶν τὰ ὁποῖα ἐκράτησαν ἐπὶ 10 ἔτη. Ὅταν δὲ ὁ αὐτοκρατορικὸς στρατὸς προβαίμων ταχῶς ἐπανεκτίησται τὰς πόλεις ἐκεῖνας, οὗτοι ἐτόλμησαν ἔτι νὰ φέρωσιν ἀντίστασιν. Ἡ διὰ τὴν πράξιν ταύτην ποινὴ εἶναι ὁ θάνατος ἐν τῇ σκληροτέρᾳ αὐτοῦ μορῇ. Ἐν περιπτώ-

χίζονται καὶ εἶτα νὰ ἀποστέλλωνται εἰς Τουρκιστάν ὡς δούλοι τῶν στρατιωτῶν. Ἐὰν ἔχωσιν ἡλικίαν κατωτέραν τοῦ 18 ἔτους, πρέπει νὰ κρατῶνται ἐν τῇ φυλακῇ ἕως τοῦ θάσσωσι τὸ 11 ἔτος, μετ' ὃ θέλουσιν ἀποσταλῆ εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν οἶκον νὰ πάθωσιν ὅ,τι ὁ νόμος κελεύει. Ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει, οἱ υἱοὶ τοῦ Γιακούβ Βέγ ὁ Μαχτή Κούλη, ὁ Γίμα Κούλη

Ἐναρξίς τοῦ Σχολικοῦ ἔτους.

σεσιν ἀνταρσιῶν, καθ' ἃς ὁ νόμος καταδικάζει τοὺς κακούργους εἰς θάνατον διὰ βραδέως καὶ ὀδυνηροῦ τρόπου, τὰ τέκνα καὶ οἱ ἔγγονοι, ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν ἐγίνωσκον τὰ προδοτικὰ σχέδια τῶν γονέων των, πρέπει νὰ παραδίδωνται, ἀδιάφορον ἂν ᾖσι νομίμου ἡλικίας ἢ οὐ, εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν οἶκον νὰ εὐνου-

καὶ Κάτη Κούλη καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀντάρτου ἀρχηγοῦ Βέγ Κούλη, Αἰσάν Ἀχούν, ἔχουσιν ἡλικίαν μικροτέραν ἐκείνης ἣν ὁ νόμος κελεύει, καὶ ἀπεδείχθη ὅτι δὲν ἐγίνωσκον τὰ προδοτικὰ σχέδια τῶν γονέων των. Ἐπομένως πρέπει νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν οἶκον νὰ πάθωσιν ὅ,τι ὁ νόμος κελεύει, ἦτοι

νὰ εὐνουχισθῶσι καὶ ἀποσταλῶσιν εἰς Τουρκιστάν». Κατὰ τῆς ἀπανθρώπου ταύτης ἀποφάσεως ὁ ἐν Σαγγάη ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου» δικαίως ἐξανιστάμενος συμβουλεύει τὴν Ἀγγλίαν νὰ ἐπέμβῃ ἐν ὀνόματι τῆς φιλάνθρωπίας καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀξίας, καὶ νὰ ἀναγκάσῃ τὴν κυβέρνησιν τῆς Σινικῆς νὰ ἀποστῇ τῆς τοιαύτης ἀσχημίας.

εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑταιρίας τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν καὶ ὑπηρετήσεν εἰς διάφορα τάγματα τοῦ ἐκεῖ ἀγγλικοῦ στρατοῦ τιμηθεὶς καὶ διὰ τοῦ σταυροῦ τῆς Βικτωρίας διὰ τὴν τολμηρὰν αὐτοῦ σύλληψιν συμμορίας φονέων τὸ 1876, παρὰ τὸ Ἀβαζῆ τῶν Ἰνδιῶν. Συνώδευσεν τὸν σὶρ Νεβίλ Chamberlain κατὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ παρὰ τῷ Ἐμίρη Σχέρ Ἀλῆ, καὶ ἐπροχώρησε μετὰ μικρᾶς συνοδείας ἱππέων ὅτε

Ο ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΣΙΡ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΚΑΒΑΝΙΑΡΗ

Ὁ ἀρτίως ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τοῦ Ἐμίρου τοῦ Ἀφγανιστάν φονευθεὶς ταγματάρχης Καβανιάρη, διπλωματικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀγγλίας ἐν Καβούλ, ἦτο υἱὸς τοῦ στρατηγοῦ Ἀδόλφου Καβανιάρη, ὅστις ἀνῆκεν εἰς ἀρχαίαν καὶ εὐγενῆ οικογένειαν τῆς Πάρμας, καὶ διετέλεσεν ἐν τῇ Γαλλικῇ ὑπηρεσίᾳ ὑπὸ τὴν πρώτην αὐτοκρατορίαν. Ὁ νέος Καβανιάρη, ὅστις ἐγένετο ὑπήκοος Ἀγγλος, ἐξεπαιδεύθη ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ

ἐκωλύθη νὰ προχωρήσῃ ὑπὸ τοῦ Φαίτζ Μοχαμέτ, φρουράρχου τοῦ Ἀλί Μουσιζιδ, καὶ ἐβιάσθη νὰ ὀπισθοχωρήσῃ. Συνώδευσεν τὸν στρατηγὸν σὶρ Σαμουήλ Βράουν ὡς πολιτικὸς ἀξιωματικὸς, καὶ κατὰ τὴν λήξιν τοῦ πολέμου κατὰ τῶν Ἀφγανῶν διατίθησθαι πληρεξούσιος, ἐν τῇ ιδιότητι δὲ ταύτῃ διεπραγματεύθη τὴν εἰρήνην μετὰ τοῦ Γιακούβ Χάν ἐν Γανδαμακ. Ἦτο ἀνὴρ λίαν δραστήριος, ἱκανὸς ἔ τολμηρὸς, τὴν δὲ ἀπώλειαν αὐτοῦ

μεγάλως θά κινήσῃ ἡ πατρις αὐτοῦ εἰς τὴν παρῆσιν
μεγίστην ὑπερησίου.

**Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΚΥΩΝ ΑΥΤΟΥ ΠΟΝΗΓ
ΠΑΡΑΔΟΣΟΣ ΚΑΙ ΤΡΑΓΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ**

Εἰς ἐπιτὰ κεφάλαια.

ὑπὸ Φρειδερίκου Γερστάκερ.

Μετὰ φρασις Μ. Δ. ΣΑΚΚΟΡΡΑΦΟΥ

(Ἐκ τοῦ ἀγγλικῆ).

[Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 18].

Εὐθὺς μετὰ τὸ πυροβόλημα ὁ Πόππου διέτρεξε τὸ
μεταξὺ διάστημα ἐν ὀλίγοις ἄλμασι, καὶ ἤδη ὀλολύ-
ζων εὐρυσύνως ὤρμησε πρὸς τὸ δένδρον, εἰς τὴν ῥί-
ζαν τοῦ ὁποῖου ἡ θανασίμως πληγωθεῖσα ἄρκτος συ-
νεστρέφετο ἀγωνιώσα καὶ αἱματόφυρτος. Μετὰ τινὰς
σπασμωδικὰς συστροφάς, τὰ πάντα ἐτελείωσαν ἑτα-
νύσθη ἐπὶ μικρὸν, καὶ ἐγένετο ἡδὴ πτώμα.

Ἐν τούτοις ὁ πρὸ μικροῦ ἀνυπόμονος Πόππου, κα-
τέστη ἡδὴ πρῶτος καὶ σοβαρός. Ἐλεῖξε τὸ αἶμα ὀλί-
γον, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπλαγίασεν ἡσυχῶς παρὰ τὴν
ἄρκτον ἀναμένων νὰ κερματίσῃ αὐτὴν ὁ κύριός του,
καὶ ἔπειτα νὰ τὴν σύρῃ εἰς τὸν οἶκον.

Ὁ Στέφανος δὲν εἶχε φέροι μεθ' ἑαυτοῦ ἵππον, καὶ
ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον εἶχε, περιεπλανᾶτο εἰς τὰ δάση,
καὶ δὲν εἶχεν ἐλθεῖ ἐπὶ δύο ἡμέρας ἐπομένως πρὶν
εἶτι φθάσῃ εἰς τὴν οἰκίαν του μετὰ τοῦ τελευταίου
φορτίου του εἶχε σχεδὸν δύσει ὁ ἥλιος, ἐκρέμασε τὸ
κρέας καὶ τοὺς μηρούς εἰς τὸ καπνιστήριον, ἐτάνυσε
τὸ δέρμα καὶ ἔβρασε πλευρά τινὰ διὰ τὸ δεῖπνόν του
καὶ τινὰ ἄλλα λεπτὰ τεμάχια.

Ἐδῶ, Πόππου, εἶπε κόπτων μέγα τι τεμάχιον
διὰ τὸν κύνα, καὶ ἔτεινε τοῦτο πρὸς αὐτόν. Ἐδῶ!
δὲν ἠθέλες νὰ φάγῃς ἐξω, ἴσως θά σοῦ ἀρέσῃ τῶρα
ἐδῶ. Ἀλλὰ καὶ ἡδὴ ὁ Πόππου μόνον ὠσφράνθη τὸ
κρέας, ἔσεισε τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐπλαγίασεν ἐπὶ τῆς
κλίνης του. Ὁ Στέφανος ἐθεώρησεν αὐτὸν σκεπτικῶς,
καὶ ὅμως ἠρώτησεν αὐτὸν συμπαθῶς. «Εἶσαι ἄρρωστος,
Πόππου;» Ὁ Πόππου ὅμως δὲν ἔκρινε τοῦτο ἄξιον ἀ-
παντήσεως, καὶ ταχέως ἔπεσεν εἰς βαθὺν ὕπνον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.—Ἡ ΠΑΡΑΔΟΣΟΣ ΚΛΟΠΗ.

Ὁ ἥλιος εἶχεν ὑψωθῆ πολὺ ὑπεράνω τῶν δένδρων,
πρὶν ἢ ὁ Στέφανος ἐγερθῆ τὴν ἐπομένην πρωΐαν. Δὲν
ἠθέλε κινήσῃ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, (ἦτο δὲ Κυρια-
κὴ), καὶ παρεσκευάζε τὸ πρῶγεμά του ἐν μεγάλῃ ἡ-
συχίᾳ, ἔφαγε καὶ ἔπειτα ἐκάθησε πλησίον τοῦ πυρὸς
νὰ ἐπιδορθώσῃ τὰ σκανδάλια του ὀλίγον.

Ὁ Πόππου ἀπεποιήθη πάλιν πᾶσαν τροφήν, καὶ ὁ
γέρον ἐβρίψεν ἀγωνιώδη βλέμματα πρὸς τὸν ἀγαπη-
τόν του κύνα, ὅστις ὅμως ἐφαίνετο, ὅτι πολλὰ ὀλί-
γην προσοχὴν ἐδίδεν, ἀλλ' ἐκεῖτο συσπει-
ρωμένος, κεκλεισμένους ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς.

«Πόππου, μήπως ἔχῃς τίποτε;» ἠρώτησεν ὁ γέρον,
μετὰ τινὰ διακοπήν, καθ' ἣν προσεκτικῶς ἐθεώρει τὸν

κύνα. «Ἀνάθεμά με, ἐὰν δὲν ἦναι πληγωμένος!
ἀνέκραξεν ἀναπηδήσας αἰφνης ἐκ τῆς ἑδρας του ὀ-
πως τὸν ἐξετάσῃ. Καὶ δὲν ἦτο μὲν τρώντι πληγῆ,
ἀλλ' ἐφαίνετο, ὅτι τρίχες εἶχον ἀποσπασθῆ ἀπὸ τι
μέρος, καὶ τὸ δέρμα αὐτὸ ἦτο ζεσμένον εἰς δύο θέσεις.

«Ἡ κατηραμένη ἄρκτος!» εἶπε θλιβερῶς ὁ γέρον,
θωπεύων τὴν κεφαλὴν τοῦ πιστοῦ του ζώου. «εἶχε δὲν
εἶχε, σὲ ἐπλήγωσε! τὴν ἐνόμιζα φονεμένην! ἀλλὰ
στάσου, Πόππου, ἔχε ὀλίγην ὑπομονήν. Ὀλίγον λίπος
τῆς ἄρκτου καθαρὸν ἐπάνω εἰς τὴν πληγὴν, καθὼς
ἤξεύρεις, εἶναι τὸ μόνον ἰατρικόν».

Ὁ Πόππου ἐβρίψεν ἀνήσυχον βλέμμα πρὸς τὸν κύ-
ριόν του, ἔσεισε τὴν οὐρὰν ὀλίγον ἔπειτα ἐγερθεὶς ἡ-
κολούθησεν αὐτὸν ἐξελθόντα τῆς θύρας. Ὅτε δὲ ὁ
Στέφανος ἠνέωξε τὸ καπνιστήριόν του, εὐθὺς τὰ βλέμ-
ματὰ του ἐστράφησαν πρὸς τὰ καπνιστὰ του, ἐξ ὧν
ὡς ἐνόμιζεν, εἶχε κλαπῆ τὸ ἐν τὴν προτερσίαν, καὶ
ἐμέτοισε τὴν σειράν.

«Ἐν, δύο, τρία, τέσσαρα, πέντε, ἕξ, ἐπτὰ», εἶπε
μετὰ παρατεταμένου τόνου φωνῆς. «Ἐπτὰ, Πόππου!
Μὰς ἔκλειψεν καὶ ἄλλο χειρομέρι. Ὅχι! Δὲν θά τὸ
ἀνεχθῶ πλέον, Πόππου, ἤκουσες;»

Ὁ κύων ἔσεισε τὴν οὐρὰν ὡς σημεῖον, ὅτι κατε-
νόει, ἀλλ' ἐφάνη, ὅτι δὲν ἐδίδε πολλὴν προσοχὴν ἐν
τῷ καπνιστηρίῳ, διότι ἦτο βεβουθισμένος εἰς βαθεῖαν
μελέτην ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ κρανίου τῆς ἄρκτου, ἐνῶ ὁ
κύριός του περιεφέρετο σκεπτικῶς περὶ τὸ καπνιστή-
ριον, καὶ ἐθεώρει πανταχόθεν, διὰ νὰ ἴδῃ ἐὰν τι τῶν
δρυφακτῶν μετεκινήθη, ἢ τεμάχιόν τι φλοιοῦ ἦτο ἐκ-
τετοπισμένον ἐκ τῆς ὀροφῆς; ἀλλὰ τὰ πάντα ἦσαν ἐν
τάξει καὶ οὐδὲν ξένον ἴχνος ἐφαίνετο.

«Ἀπόψε θά κοιμηθῆς εἰς τὸ καπνιστήριον, Πόππου!»
εἶπε καὶ πάλιν ὁ γέρον, «δὲν δύναμαι πλέον νὰ τὸ
ὑποφέρω! καὶ ἐὰν ἴδῃς κανὲν ὑποπτον σημεῖον, κάμε
θόρυβον καὶ ἴσως τοὺς συλλάβωμεν».

Εἶπε καὶ ἐγένετο. Ὁ Πόππου ἀπὸ τῆς νυκτὸς ἐκεί-
νης ἐκοιμήθη ἐπὶ μαλακῶν δερμάτων στρωθέντων ἐ-
πίτηδες δι' αὐτὸν ἐν τῷ καπνιστηρίῳ καὶ οἱ κλέπται
ἔπαυσαν ἀλλὰ καὶ τοῦ κυνὸς ἡ ὑγεία ἐφάνη θαυμα-
σίως βελτιωθεῖσα διὰ τῆς ἀλλαγῆς ταύτης τοῦ ἀέρος,
διότι τὸ πλευρὸν του ἔβαινε καλῶς, καὶ ἡ ὕρεξις του
ἀνεκτήθη θαυμασιώτατα. Ἐτρωγεν ὅ,τι τῷ ἐδίδετο,
δηλ. ἄρκτου κρέας καὶ ἄλλα κινήγια, οὐδὲ καὶ τὸν
ἰνδιάνον αὐτὸν ἀπέφευγε, τὸν ὁποῖον συνήθως ἀπεστρέ-
φετο ἀπὸ καρδίας.

Μετὰ δεκατέσσαρας περιόπου ἡμέρας, καθ' ἃς οὐδὲν
ἄξιον λόγου συνέβη, ὁ Πόππου ἐφάνη, ὅτι δὲν εἶχε
διάθεσιν πλέον διὰ τὸν νέον κοιτῶνά του, διότι ἐλ-
θὼν εἰς τὴν κλίνην τοῦ κυρίου του ἐξηπλώθη ἔμπρο-
σθεν αὐτῆς.

«Τὰ πάντα ἐν τάξει, Πόππου;» ἠρώτησεν ὁ Στέ-
φανος. «τὰ πάντα ἐν τάξει; δὲν θέλεις πλέον νὰ
φυλάττῃς ἐκεῖ;»

Ὁ κύων ἐδείξεν, ὅτι ἐγόησε τοῦ κυρίου τὴν ἐρώτη-

σεν, διότι ἀνυψώσας ἔθεσε τὸν πόδα του ἐπὶ τῶν σαν-
δαλίων του.

«Καλὸν μου σκυλί!» εἶπεν ὁ Στέφανος, καὶ ἐθώ-
πευσε τὴν κεφαλὴν του... ἀξιόλογον σκυλί!»

Ἦδη ἀμφότεροι ἦσαν σύμφωνοι ν' ἀφήσῃσι τὸ κα-
πνιστήριον τὴν νύκτα ἐπείνην εἰς τὴν τύχην του. Ἀλλὰ
πόσον ἐξεπλάγη ὁ κυνηγὸς τὴν ἐπομένην πρωΐαν, ἀ-
φοῦ ἐπεθεώρησε τὰ καπνιστήρια του καὶ εὗρε μόνον
ἕξ. Τοῦτο ἦτο λίαν αἰνιγματώδες. Εἶχε θηρεύσει ἀ-
κόμη τέσσαρας ἐλάφους, κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέ-
ρας, τῶν ὁποίων οἱ μῆροὶ ἐκρεμάσθησαν ἐπίσης ἀλλ'
ὁ νυκτοκλέπτης προὔτιμησε τὸ ξηρὸν καπνιστὸν, καὶ
οὔτε ἤγγισε κἄν τὰ ἄλλα κρέατα.

«Πόππου!» εἶπεν ὁ Στέφανος, «τὸ πρᾶγμα καταν-
τᾶ σοβαρὸν. Θά κατασκοπεύσω ὅλην τὴν νύκτα. Ἡ
σελήνη φέγγει καὶ δύναμαι νὰ ἐπιτηρῶ τὸ καπνι-
στήριον ἀπὸ τὴν κλίνην μου, ἐὰν ἀφαιρέσω τὰ δέρ-
ματὰ καὶ σὺ, Πόππου—ἀλλ' ἔλα ἐδῶ, καὶ ἄφες αὐτὸ
τὸ κατηραμένον κρανίον τῆς ἄρκτου, ἀκούεις, θά κοι-
μηθῆς ὄχι μέσα εἰς τὸ καπνιστήριον, ἀλλ' ἐξῶθεν
αὐτοῦ—ἐὰν πλησιάσῃ τις, θά τὸν ὀσφρανθῆς καλλι-
τερα καὶ θά τὸν καταδιώξῃς».

Ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς νύκτας κατεσκόπευεν ὁ Στέφα-
νος—ἐπὶ τρεῖς ὀλοκλήρους νύκτας περιεφέρετο ὁ Πόπ-
που περὶ τὸ καπνιστήριον εἰς τὸ φῶς τῆς σελήνης,—
ἀλλ' οὐδὲν ἐφάνη τὴν τετάρτην, ὅτε ἀμφότεροι ἐζή-
τησαν τὰς κλίνας τῶν, κεκμηκότες ἐκ τῆς ἀγρυπνίας,
ὁ κλέπτης ἦλθε πάλιν, καὶ τὴν ἐπομένην πρωΐαν ἐ-
κρέμαντο μόνον πέντε χειρομέρια. Ἡ ὑπομονὴ ἀγίου
ἠθελεν ἐξαντληθῆ ἐν τοιαύτῃ περιστάσει, ὁ δὲ Στέ-
φανος ἦτο μόνον Χριστιανός· ὅθεν σταθεῖς πρὸ τῆς
θύρας τοῦ καπνιστηρίου, ἐν μεγίστῳ θαυμασμῷ, καὶ
θεωρῶν ἐντὸς αὐτοῦ ἀνεφώνησεν..... Εἶμαι διὰ κρε-
μάλαν, ἐὰν δὲν ἀνακαλύψω τί συμβαίνει ἐδῶ μέσα!»
Οὐδὲ ὁ Πόππου ἤξευρε, διότι ἴστατο πλησίον τοῦ κυ-
ρίου του, καὶ ἐθεώρει μετὰ τῆς αὐτῆς ἐκπλήξεως εἰς
τὸ ἀκατανόητον τοῦτο βραχνιστήριον. Ἀμφότεροι ἐ-
κίνησαν τὰς κεφαλὰς ἐν μεγάλῳ θαυμασμῷ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.—ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ.

Ὁ Στέφανος ἤρχισεν ἡδὴ ν' ἀνησυχῆ περὶ τοῦ πρα-
κτέου. Ὑπῆρχε τι ἀκατάληπτον μυστήριον ἐν ὅλῃ τῇ
φύσει τῆς κλοπῆς, καὶ ἀπεφάσισε νὰ διανυκτερεύσῃ
μῖαν εἰσέτι νύκτα, καὶ τὴν ἐπαύριον νὰ μεταβῆ νὰ
συμβουλευθῇ τὸν πλησιέστερον γείτονά του, καὶ ἐξι-
χνιάσῃ τι, εἰ δυνατόν, περὶ τῆς ὑποθέσεως. Ὁ δὲ
πλησιέστερος γείτων κατ'ὅκει ἀκριβῶς εἰς ἀπόστασιν
εἴκοσι μιλίων. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἵππος του ἔβασκε πρὸς
τὸ μέρος ἐκεῖνο, καὶ ἐσκόπει νὰ τὸν ζητήσῃ συγχρό-
νως, ἠθέλε διὰ μίας βολῆς νὰ φονεύσῃ δύο τρυγόνες.

Ὅτε δὲ πάλιν εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἀπέβασε τὸ
πυροβόλον του, ἐκαθάρισε τὸν λίκον, ἔχυσεν ὀλίγον
ἐλάφου πάχος ἐπὶ τινος ὀπῆς κατεσκευασμένης ἐπι-
τηδες διὰ τὸ κοντάκιον, ἔκοψε ζεύγος λωρίων διὰ τὰς
περικνημίδας, καὶ ἐπὶ τέλους ἀνέλυσε μόνυδρον διὰ

νὰ χύσῃ σφαίρας. Ὁ κύων δὲ ἰδὼν τὸν κύριόν του ἀ-
σχολούμενον εἰς τὸ πυροβόλον του, ἐκάθησεν ἀπέναν-
τί του, καὶ ἐθεώρει αὐτὸν διὰ τῶν μεγάλων καὶ με-
λανῶν ὀφθαλμῶν του, ἐπειδὴ πιθανῶς προσεδόκα, ὅτι
ἐμελλον νὰ ὑπάγῃσι κατ' εὐθείαν εἰς τὸ δάσος. Τὸ
δυστυχὲς ζῶον ἦτο κουρασμένον, ἀν καὶ εἶχε κοιμη-
θῆ ὀλοκλήρον τὴν νύκτα μετ' ὀλίγον ἐκλείσαν οἱ ὀ-
φθαλμοὶ του, καὶ ἐκλινε ποτὲ μὲν εἰς τὸ ἐν μέρος,
ποτὲ δὲ εἰς τὸ ἄλλο.

«Πήγαινε νὰ κοιμηθῆς, Πόππου», εἶπεν ὁ γέρον,
«δὲν θά ὑπάγῃμεν εἰς τὸ κυνήγιον σήμερον. Πήγαινε
νὰ ἐξαπλωθῆς». Ὁ Πόππου βεβαίως δὲν ἀνέμεινε νὰ
τοῦ τὸ ἐπαναλάβῃσι καὶ πάλιν, ἀλλ' ἐγερθεὶς καὶ τα-
νύσας πρῶτον τὸν ἕνα τῶν ὀπισθίων ποδῶν καὶ ἔπει-
τα τὸν ἕτερον ἔξεσε τὴν κεφαλὴν του, μετ' ἐκτάκτου
δ' εὐκινήσας ἀνέβη ἐπὶ τῆς κλίνης του, περιστράφη
περὶ τὸν ἑαυτοῦ ἄξονα τρίς κατὰ τὸ σύνθημα, καὶ ἐ-
ξηπλώθη νὰ κοιμηθῆ ὕπνον γλυκύτατον.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ Στέφανος εἶχε καταδιβά-
σει τὴν πυριτοβολοθήκην ἐκ τοῦ τοίχου, καὶ ἤρουν
τὸ περιεχόμενον, ἵνα ἴδῃ, ἐὰν τὰ πάντα ἦσαν ἐν τά-
ξει διὰ τὴν ἐκδρομὴν τῆς ἐπαύριον. Πέντε σφαῖραι
καὶ μίαι ἐν τῷ πυροβόλῳ ἐγένοντο ἕξ, ἦρκον διὰ
τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας· ὁ ὀβελός, τρεῖς πυροβόλοι,
τεμάχιον ὕσκα, βάκην τινὰ πρὸς καθαρισμόν τοῦ πυ-
ροβόλου, καὶ τεμάχιον λεπτοῦ δερμάτος διὰ γόμω-
σιν, ἐν εἰκοστρόφιον, εἰς κράκτις τῶν ἰνδιάνων, καὶ
ἐν σακκιδίον ἄλατος—τὰ πάντα ἦσαν ἐν τάξει, καὶ
ἐνῶ ἔχεν ὀλίγην πυράτιδα εἰς τὸ τακτικόν του κέρας
ἀπὸ ἄλλου μείζονος, ὁ Πόππου ἤρχισε ν' ἀνησυχῆ ἐν
τῇ κλίνῃ του καὶ νὰ κλαυθμηρίζῃ ἠσυχῶς— ὄνει-
ρεύετο.

«Χυ! εἶπεν ὁ Στέφανος, θεωρῶν τὸν σύντροφόν
του μειδιῶν», ὁ γέρον Ἰνδός, μετὰ τοῦ ὁποῖου ἐσχά-
τως ἐκινήγησα τὴν ἄρκτον, μοῦ εἶπεν, ὅτι, ἐὰν βά-
λῃς τὸ βινόμακτρον σου ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν ἐνυ-
πνιαζομένου σκύλου, καὶ ἔπειτα θέσης αὐτὸ ὑποκάτω
τῆς κεφαλῆς σου καὶ πλαγιάσῃς νὰ κοιμηθῆς, θά ἴδῃς
τὸ ἴδιον ὄνειρον, τὸ ὁποῖον εἶδε καὶ ὁ σκύλος. Νὰ δο-
κιμάσω εἰς τὸν Πόππου;»

Ἦδη ὁ Πόππου ἤρχισε νὰ λακτίζῃ, ὡς ἐὰν εὕρισκε-
το εἰς καμμίαν στενὴν ὀπὴν, προσπαθῶν νὰ ἐξέλθῃ,
καὶ ἐκλαυθμηρίζε θρηνητικῶς.

«Θά δοκιμάσω, θά δοκιμάσω», εἶπεν ὁ γέρον, λα-
βὼν δὲ βινόμακτρον ἐπέθηκεν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ κοιμωμέ-
νου ζώου, καὶ προσεκτικῶς παρετήρησε πάσας τὰς κι-
νήσεις αὐτοῦ. Ἐπὶ τινὰ καιρὸν ἔμενον ἐντελῶς ἀκί-
νητον μόνον ἢ ταχυτέρα ἀκαπνοῆ του ἐδείκνυεν, ὅτι
τὸ πνεῦμά του (καὶ οὐχὶ τὸ ἐνστικτον, διότι τοῦτο
δὲν δύναται νὰ ὀνειρευθῆ) εὕρισκετο ἐν ἐνεργείᾳ. Ἐπὶ
τέλους ἤρχισε νὰ ζῆθ' ἐπὶ τῶν προσθίων ποδῶν, ἔμει-
νε πάλιν ἡσυχον ἐπὶ τινὰ καιρὸν, συνεστράφη ἐν με-
γίστῃ ζωηρότητι, καὶ ἔπαυσε πλέον κινούμενον. Ὁ
Στέφανος ἔπειτα ἔλαθεν ἠσυχῶς τὸ βινόμακτρον ἀπ'
αὐτοῦ, ἔθεσεν αὐτὸ κάτωθεν τῆς κεφαλῆς του, καὶ ἐ-

κοιμήθη πάραυτα σχεδόν διότι ὁ αὐτόχρημα κυνηγός πρέπει πάντοτε νὰ ἐπωφεληται ἐκ τοῦ καιροῦ τῆς ἀναπαύσεως, διὰ νὰ μὴ ὦσι βεβαρυμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ του, ὅταν ἀπαιτῆται νὰ μὲν ἄγρυπνος καὶ προσεκτικός.

Ὁ φθινοπωρινὸς ἥλιος ἀνέτειλε φαιδρὸς καὶ θερμὸς ἐπὶ τῆς καλύβης τοῦ κυνηγοῦ, ἐν ᾗ οἱ κάτοικοι ἐκοιμῶντο ἐλαφρῶς. [Ἔπεται συνέχεια.]

ΔΕΙΩΜΑΤΑ

Πλήρως ἐφόσον προβαίνει ἡ ἐπιχειρήσις σου. Τὰ μετρητὰ ποιοῦσι πολλοὺς φίλους.

Ἐὰν πρέπει νὰ πραχθῆ τι πρέπει νὰ πραχθῆ καλῶς.

Γίνου κάτοχος τοῦ ἔργου τὸ ὅποῖον ἀνέλαβες, οἶον δὴποτε καὶ ἂν ᾖναι τοῦτο.

Μὴ θεωρῆς τίποτε παραπολὺ μικρὸν διὰ νὰ ᾖναι ἄξιον τῆς προσοχῆς σου, καὶ οὐδὲν παραπολὺ μέγα διὰ τῆς προσπάθειάν σου.

Γίνωσκε ἐν παντὶ καιρῷ τὴν ἀκριβῆ κατάστασιν τῶν ὑποθέσεών σου. Τοῦτο δύνασαι νὰ πράττης μόνον διὰ τῆς τηρήσεως ἀκριβῶν λογαριασμῶν.

Ἔχε καλοὺς τρόπους, καὶ πάντοτε μεταχειρίζου τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς πλουσίους, εὐγενῶς.

Μὴ περιμένῃς νὰ ἔλθῃ ἡ ἐργασία πρὸς σέ· πρέπει νὰ τὴν ζητήσῃς.

Ἐκ δύο μέσων πρὸς τοποθέτησιν χρημάτων ἐκλεξε τὸ ἀσφαλέστερον μᾶλλον ἢ τὸ ὑποσχόμενον μεγάλους τόκους.

Ὁ τόκος εἶναι σκόλης ἔχων παραπολὺ μέγαν στόμαχον.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ ὁ νέος ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου Τευφίκ, ὠθεῖ τὴν οἰκονομίαν εἰς βαθμὴν ἀπίστευτον. Ἡ οἰκονομικὴ του θεραπεία ἡλαττώθη εἰς ἄκρον καθέκαστον δὲ μῆνα οἱ μισθοὶ τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ πληθρῶνται ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐποπτείαν ἡλάττωσε τὴν ἐπιχορηγήσιν του σημαντικῶς οὐδὲν δὲ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ θυλάκιον, αὐτόπτης δὲ μάρτυς μ' ἐβεβαίωσε, λέγει ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου», ὅτι εἶδεν αὐτὸν σβεννύοντα λαμπάδας, αἱ ὅποιαί ἐκαίοντο εἰς κενὸν δωμάτιον.

* * * Τὰ ἀνωτέρω περὶ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κεδίβου Τευφίκ τάσεων ἤρχισαν φαίνεται μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν αὐτοῦ ἐν τῷ ἀξιώματι· διότι κατὰ τὴν ἀνακήρυξιν αὐτοῦ, ἔδωκεν εἰς τὸν κομίσαντα τὸ φερμάνιον εἰς Αἴγυπτον Φουάτ πασᾶν, αὐτὸς καὶ ἡ οἰκογένειά του πλὴν τῶν ἄλλων πολυτίμων ἀντικειμένων καὶ τὰ ἐξῆς ποσὰ εἰς μετρητὰ. Αὐτὸς ὁ Τευφίκ 250,000 φρ. ἡ σύζυγος αὐτοῦ 500,000 φρ. ἡ μήτηρ αὐτοῦ 250,000 φρ. καὶ ἡ Αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις 400,000, ἦτοι ὁ Φουάτ ἔλαβε δι' ἐν ταξιδίον ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως μέχρι Καΐρου καὶ ὀπίσω 1,100,000 φραγ.

* * * Σημαντικὸν ἐμπόριον διεξάγεται μεταξὺ τῆς Τραπεζοῦντος καὶ τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας εἰς λεπτοκάρυα. Ἡ ἀπὸ Βατὰν μέχρι Κερασσοῦντος χώρα παράγει τὸν καρπὸν τοῦτον ἐξ οὗ εἰσπράττονται κατ' ἔτος ὑπὲρ τὰς 20,000 λιρ. στερλίνια.

* * * Καθεικλύσθη κατ' αὐτὰς ἐν Τουλῶνι νέον γαλλικὸν θωρηκτὸν ὁ «Ναύαρχος Duperré» 8500 ἵππων δυνάμειος.

* * * Ἐκ σιδηροδρομικῶν δυστυχημάτων κατὰ τὰ ἔτη 1868—1877 ἐν Γαλλίᾳ ἐπληρώθησαν 2158 πρόσωπα καὶ ἀπέθανον 218.

* * * Ὁ θειμελίος λίθος τοῦ κάθεδρικοῦ ναοῦ τῆς Κολωνίας κατετέθη τὸν Αὐγούστον τοῦ ἔτους 1248, ἥτις ἀριθμεῖ ἡλικίαν 634 ἐτῶν.

* * * Ἡ φυλλοξέρα ἐν Γαλλίᾳ ποιεῖ θραῦσιν ἰδίαν ἐν τῷ Νομῷ τῆς Γιβρόνδης. Ἐκ δύο ἑκατομ. ἑκταρίων ἀμπελώνων καθ' ἕλον τὸ Κράτος ὑπολογίζεται ὅτι σχεδὸν 400,000 ἄλοσχερῶς κατεστράφησαν καὶ 200,000 ἑτέροι χιλιάδες εἰσι σπουδαίως προσβεβλημένοι, ὀλόκληρος δὲ ἡ προσγενομένη εἰς τὴν Γαλλίαν ζημία ἀνέρχεται εἰς ὑπὲρ τὰ τρία δισεκατομμύρια φράγκα.

* * * Ἐπιτροπεία ὑπὸ τῆς Πρωσικῆς κυβερνήσεως διορισθεῖσα νὰ ἐξετάσῃ ποία ἡ καταλληλοτέρα μελάνη διὰ τὰ δημόσια ἔγγραφα, ἀπεφάνητο ὅτι ἡ ἐξ ἀνιλίνης δύναται εὐχερέστατα νὰ ἀποσβεσθῇ, μόνη δὲ κατάλληλος δι' ἔγγραφα προωρισμένα εἰς μακροχρόνιον διατήρησιν εἶναι ἡ ἐκ βαλανιδίων.

* * * Ἡ ὀλικὴ δύναμις τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ τὸ προσχέτος ἔτος ἔσται 968,300 ἄνδρες. Ἐκ τούτων 407,796 θέλουσιν ἀνήκει εἰς τὸν ἐνεργὸν στρατόν. Καὶ τὸ μὲν πεζικὸν ἔσται 108,729, τὸ ἱππικὸν 16,363, τὸ πυροβολικὸν 25,221 τὸ μηχανικὸν 4,544 κτλ.

* * * Κατὰ τὸ 1881 ἡ Ἑλβετία θέλει ἀνοίξῃ ἐκθεσιν διεθνῆ ὄρολογίων, ἀδαμαντίνων κοσμημάτων καὶ μουσικῶν κιθωτίων.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ πωλοῦνται εἰς μετρίας τιμὰς τὰ ἐξῆς :

Τὰ Ἄπαντα τοῦ Σολομοῦ.

Θρησκευτικαὶ Μελέται.

Ὁ ΔΙΚ. Διήγημα τερπινότατον.

Αἱ ΔΥΟ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΙ.

«Πολιορκία καὶ ἄλωσις Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων» ἐν ἔτει 1453 κατὰ τὰς πηγὰς, ὑπὸ Α. Α. Μορτμάνου.

Ἡ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ καὶ ἡ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ τοῦ 1878 ἐν Μακεδονίᾳ Ἡπειρῶ καὶ Θεσσαλίᾳ μετὰ εἰκονογραφιῶν, ὑπὸ ΜΙΑΤΙΑΛΟΥ Α. ΣΕΪΖΑΝΗ.

Εὐρίσκειται καὶ πωλεῖται ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τῆς

ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ

Τὸ ὅλον Σύγγραμμα ἀποτελεῖ 27 περίπου τυπογραφικὰ φύλλα εἰς ἐκλεκτὸν χάρτην καὶ τιμᾶται Δρ. νέας 5.

Ἡ «Μέλισσα τῆς Ἐρμουπόλεως» μηνιαῖον περιοδικόν, ὑπὸ Μ. Ε. Προχέρση, ἐν Ἐρμουπόλει, 1879.

ΑΝΑΤΟΛΗ, σύγγραμμα περιοδικὸν δις τοῦ μηνὸς ἐκδιδόμενον, ὑπὸ Α. Σ. Λιβαθνοπούλου, ἔτος ἀ. τεύχος ἀ. 15 Σεπτεμβρίου, ἐν Ἀλεξανδρίᾳ, 1879.

Οἱ μεταβάλλοντες κατοικίαν Συνδρομητὰ παρακαλοῦνται νὰ εἰδοποιῶσι τὸ Γραφεῖον ἐγκαιρῶς πρὸς τακτικὴν διανομὴν τοῦ φύλλου.

Νέος ἠθικὸς ζητεῖ θέσιν ἵνα ὑπηρετῇ καὶ ἐξακολουθεῖ εἰς τὸ σχολεῖον. Πληροφορίαι εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τῆς «Ἀθηναΐδος».